

- Ти защо кудкудякашъ?
- Защото снесохъ яйце.
- Ще те заколя! Не ме оставяшъ да спя.
- Не ме коли, Дрѣмчо, ще ти дамъ едно яйце.
- Защо ми е твоего яйце?
- То не е яйце, като другигѣ яйца: ще ти донесе щастие.

Взель Дрѣмчо яйцето и го занесълъ въ кѣщи. Турилъ го до леглото си и го забравилъ. Вечерта легналъ, безъ да му дойде на умъ за него.

На другата сутринь, още не изгрѣло слънцето, нѣкой се провикналъ надъ главата на Дрѣмча:

„Кукуругу-у-у!“

Събудилъ се Дрѣмчо и гледа: до леглото му две черупки отъ яйце, а на прозореца кацнало едно червено пѣтле пѣе.

Зарадвалъ се Дрѣмчо и скочилъ отъ леглото. Пѣтлето хвъркнало и кацнало на рамото му. Излѣзълъ Дрѣмчо на двора, пѣтлето излѣзло съ него. И заживѣли тѣ

нераздѣлно. Вечеръ заедно лѣгали, а сутринь, още не съмнало, пѣтлето пропѣвало и събуждало Дрѣмча.

Дрѣмчо станалъ вече ранобудень. Ставалъ отъ сънь по-рано отъ дѣда си и отъ баба си и почвалъ да работи изъ двора.

Като станалъ голѣмъ Дрѣмчо си казалъ:

— Ще ида да видя какво има по свѣта. Ще спечеля пари и ще се ожена.

Тръгналъ той и не взелъ нищо съ себе си. Като излѣзълъ на края на селото, чулъ нѣщо тича следъ него. Обърналъ се — пѣтлето! . . .

— Кѣде отивашъ, Дрѣмчо?

— Отивамъ презъ деветъ царства въ десето.

— Така не ще отидешъ скоро. Я ме яхни.

Яхналъ Дрѣмчо пѣтлето, а то докато изкукурига веднажъ, вдигнали се въ сини небеса и се понесли надъ бѣлия свѣтъ. Изминали деветъ царства, стигнали десетото.

Слѣзли тогава на земята и тръгнали отъ село на село, отъ